

2 Kon. 4:8-13

Lukas 2:21-39

Lukas 12:36-37

Advent van het heil

①

Gemeente van Jezus Christus,

*

Weet u dat het woord "Advent" letterlijk "Aankomst" betekent? Ad-venire = "Nadering".

Het zogenaamde "kerkelijk jaar" begint met de "Nadering", rond 30 november, en duurt tot ong. 30 november van het volgende jaar.

Meestal, als wij het woord "advent" horen, denken wij aan "wachttijd", of "verwachting". Wij denken aan het "naar de geboorte van Jezus toe-leven".

*

De geboorte van Jezus Christus: in armoede, bittere koude, en ellende gebeurde dat. En op een plek waar men de dieren 's nachts samenbracht. Wij doen daar, onterecht, nogal romantisch rond, en wij omkleden het, en wij bekijken het Kerstgebeuren vanuit ons eigen, persoonlijke, fantasiewereldje.

→

En toch, gemeente, spijs die barre, koude, en harde werkelijkheid, die de waarheid van Kerst is, mogen wij er met heel nuchtere blijdschap en dankbaarheid naar uitkijken.

-

Kinderen van de Heer mogen, en kunnen, (en daar dringt God in zijn woord ten zeerste op aan,) advent met een veel ruimere inhoud bekijken.

-

Wat de profeten van Israël, en wat de profeten van het O.T. nauwelijks hebben kunnen zien, en wat zij soms ook als een geheimnis hebben omschreven, ligt in onze dagen als een waaier vóór ons open: de tweërlei

komst van de Messias, de Zoon van God.

- Hij kwam als een hulpeloos kind, geboren in de grootste armoede, en Hij werd onder de misdadigers gerekend. *Hij werd aan de mensen gegeven.*

- Hij zal komen „in kracht en heerlijkheid“, nadat Hij eerst Zijn geliefde bij Zich genomen zal hebben.

De mensen werden aan Hem gegeven.

Dat in gedachtenis te kunnen nemen, gemeente, mag ons met zeer veel dankbaarheid vervullen.

- **Advent: is wachttijd. Advent in de heilsgeschiedenis: is óók wachttijd.** Te allen tijde spreekt het Woord van de Heer ons aan:

„Hebt goede moed!“ – „Weest niet bevreesd!“

„Weest waakzaam!“ – „Heft uw hoofden omhoog!“

„Wie een oor heeft, hij hore!“ Altijd weer zie ik woorden van liefde, maar ook van ernst.

- Wèl degenen die de „heilswachttijd“ goed en bewust doorleven, want tot dezen zegt de Heer:

Lukas 12:37

„Zalig die slaven die de Heer, bij zijn komst wakende zal aantreffen. Voorwaar, Ik zeg u, Hij zal Zich omgorden en hen aan tafel nodigen, en bij hen komen om hen te bedienen“.

Een geweldig woord.

- En wat maakt de jaarlijks weerkerende advent, waaraan wij de heilsadvent kunnen spiegelen, zo bijzonder? Drie belangrijke dingen:

1 Heilsadvent: blijdschap vooraf.

2 Heilsadvent: verwachting.

3 Heilsadvent: voorbereiding.

"Zelig de
"Zachtmoedigen"

"En God zag dat
het goed was"

Jesaja 9:1-2

- * Die "blijdschap vooraf" heeft een heel brede uitkijk... "Gij zult de aarde beërven"... Maar in de eerste instantie gaat het om de geboorte van de Nieuwe Adam: Jezus Christus. (Gedenk de beschrijving van de schepping vóór de zondeval....)
- De geboorte van de Koning.
- De geboorte van de Vorst, die eeuwige vrede zal bewerken. Jesaja schrijft:
"Het volk dat in donkerheid wandelt, ziet een groot licht; over hen die wonen in een land van diepe duisternis, straalt een licht."

- * Kerst: feest van vreugde. Het meest bedachte en meest gevierde feest van het jaar. Wij kunnen ons van harte erop verheugen. Als nu de jaarlijks weerkerende adventstijd, met het oog op de eerste komst van de Heer Jezus, ons reeds met blijdschap vervult, zou dat dan niet nog veel meer het geval zijn in de heilsadvent - met de verwachting van Zijn spoedige tweede komst?
- Advent: Het woord mag ons inderdaad erover doen nadenken zoals de O.T.-profeten erover nadachten: "De komst van de Koning".

- * Zijn onze harten warm daarvoor?
- Weest waakzaam! Weest opmerkzaam! Hebt een biddend hart, (want het is diep in de nacht!)
- Zijn onze harten warm daarvoor? - Als dat niet zo is, dan lijken wij op mensen van wie Paulus zegt: "Indien wij alléén voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de meest beklagenswaardige van alle mensen".

1 Cor 15:19

Paulus zegt daarmee: kijkt ook naar het leven in de heerlijkheid!...

- Mijn broeder en zuster, persoonlijk ben ik altijd blij als een predikant de geest van zijn gemeente fit, en levend, en wakker houdt. En zou daarbij niet - heel belangrijk - het aspect „**verwachting**” zijn? - „Christus Jezus: de Messias, met ons!”
 Christus Jezus: Hij die het met ons nooit opgegeven heeft, en die naar ons blijft omzien!
 Christus Jezus: **Hij die wij verwachten; Hij die Zelf, door grote liefde gedreven, komen zal!!!**
- Gemeente, als iets ons goed interesseert, en wij houden ons er veel mee bezig, dan **verheugt** die bezigheid ons, telkens opnieuw. Precies zo, maar **vele malen sterker** is het met het heil dat Gods Woord ons voor ogen houdt. Als wij biddend ons bezighouden met die - **grote** - adventsgedachte, dan zou ook onze „vreugde vooraf” veel groter zijn. **Wedergeborenen kennen vreugde!**
- Kunnen wij eens enkele kenmerken noemen van het „**wedergeboren zijn**”? Vooreerst is daar de sterke **geloofszekerheid**. - **Geloof gaat naar geloofszekerheid: „Gods Woord is waarheid!”** En dat in een wereld vol onzekerheid, verzieking, wapenfeiten, verschrikking, en pijn. **Dan is daar het steeds verlangen naar nieuwe kennis uit Gods Woord.** En daar is het **heilig ongeduld**, waarmee wij verlangen Gods beschikkingen te kennen en te beleven. En u wilt het ook uitdragen en kenbaar maken.

Mijn broeder en zuster, mogen wij dan elkaar niet zeer van harte, heel intensief, en misschien ook geheel opnieuw **aansporen** om ons bezig te houden met wat de Heer uit liefde nog voor ons gaat doen?

Wie God niet kent

- Voor de wereld wordt het duisternis en drama, en dat drama-scenario wordt steeds duidelijker, maar kinderen van de Heer mogen weten en zien, "hoe donkerder de nacht, hoe dichterbij het morgenlicht". **Vreugde vooraf**: Met de psalmist mogen wij uitroepen:
 „Verheugt u in de Here, en juicht, gij rechtvaardigen, jubelt allen, gij oprechten van hart”. ^{N.T.} Want onze Here komt spoedig!

Ps 32:11

- **Verwachting**: Onze kinderen zijn in die dagen vol gespannen verwachting. En wij weten maar al te goed hoe dat komt: Er zijn geschenken. Er zijn lekkere dingen. En tussentijds komt dan nog eens die brave man uit Spanje.... Die spanning overvalt trouwens ook menig volwassene.

- * Vooruitzicht naar Kerst: Het wordt een tijd van nadenken, bezinnen, verwachten; (als u tenminste niet door de "kerststress" meegesleurd wordt...). En het is misschien goed dat er in de kersttijd wat vakantiedagen zijn.

→ Maar wat merkwaardig is:

→ Veel kinderen van de Heer strekken zich juist in die tijd naar nieuwe zegeningen uit.

- Er wordt naar Kerst toegeleefd.
- "Verwachting" krijgt een nieuwe impuls.
- De geboorte van Jezus wordt nieuw en reëel voor ons, en onlosmakelijk daaraan vast is de advent, of de verwachting van Zijn tweede komst.

→ Gemeente, dat is Zijn belofte; dat is Zijn werk, dat is Zijn bezigheid en bekommernis op vandaag, aangaande ons! Zijn zegen zij onophoudelijk.

- * Misschien kent u het O.T. verhaal van koning Amasia, koning van Juda; (dat vindt u in 2 kon. 25). Koning Amasia wilde de legers van Seir gaan bestrijden, en daarvoor deed hij veel voorbereidingswerk. Hij vormde een leger van 300000 "uitgelezen mannen uit Juda, maar dat was volgens hem nog niet genoeg. Hij huurde bij Israël nog eens 100000 soldaten, en daarvoor betaalde hij 100 talenten, een aanzienlijk bedrag. Maar toen kwam de godsman met de mare dat hij dat niet mocht doen. (Dat had te maken met de Efraïmieten die in Israël waren). Amasia was bereid om die mannen naar huis te sturen, maar toen had hij meteen een ander probleem: "Toen zeide Amasia tot de man Gods: "Wat te doen met het oog op de honderd talenten die ik aan de troepen van Israël gegeven heb?" Het geweldige antwoord luidde: "De Here kan u meer geven dan dat". De godsman zei met andere woorden: "verwacht het steeds van Hem", oftewel: "Gods zegen gaat boven bidden en denken".

Mijn broeder en zuster, nu iets dat tot nadenken stemt: „Zijn er in onze - grote - advent niet te weinig godsmannen, die onomwonden het geloof kunnen uitspreken?”

- Die vanuit het „de Here kan u meer geven dan dat” - opnieuw die verwachting, aanvuring en opwekking^{leven} weten in te blazen?
- Want aan het einde van deze adventstijd verwachten wij de Here Christus, de Messias, de Koning en redder.

→ Merkwaardig hoeveel keer het woord „verwachten” in de Bijbel gebruikt wordt. - Merkwaardig hoeveel aansporing daartoe u kunt vinden in Gods Woord.

Filipp 3: 20

„Ons burgerrecht is in de hemel vanwaaruit wij ook verwachten de Heiland, de Here Jezus Christus”.

2 Petrus 3: 13

„Wij verwachten echter naar Zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde”.

- * Gemeente, wij hadden bij de schriftlezingen het verhaal van Simeon en Hanna. Twee personen die, hoewel hoogbejaard, ons in de meest duidelijke zin van het woord laten zien wat het betekent:

- „te leven vol verwachting in de heilsadvent”.
- Alles wat zij hebben, hun reserves, hun levensinzet: Uitkijken naar het heil dat echt is. Uitkijken naar het heil dat van God komt. Voor Israël. En via Israël naar de rest van de wereld toe. Zouden Simeon en Hanna geen voorbeelden voor ons zijn? Zij waren „rechtvaardig en godvrezend”; 20 kunnen wij het lezen. En „rechtvaardig en godvrezend”: dat zijn,

st Vert.

Lukas 2: 25

zacht uitgedrukt, omschrijvingen die „niet meer van deze tijd“ zijn. Het zijn echter ^{toch} kenmerken of eigenschappen waarmee wij onszelf eens kunnen toetsen. Willen wij dat eigenlijk nog wel?

De toenmalige wereld deed het niet. - leefde anders.
De huidige wereld doet het niet beter.

* Is het rond van de aarde niet „bezwaard“ door onwaarheid, zodat niemand zich vrij bewegen kan? Wie in onwaarheid leeft, en wie deze liefheeft, raakt verstrikt, raakt vast...! Wij hebben geen slagkracht als wij niet de waarheid liefhebben!!!

→ De kracht van die twee mensen, Simeon en Hanna, bestond erin dat zij de gave van God, rechtvaardigheid en vroomheid, gebruikten; wilden gebruiken.

→ Op die manier werd hun verwachting steeds weer gevoed en levend gehouden. Hun verwachting was echt, en vurig, en levend.

- Als wij naar die twee mensen kijken, gemeente, dan begrijpen wij misschien de oorzaak waarom onze verwachting ^{soms} op een waakvlammetje staat. Veel te veel zitten wij, met die paardebril van ons, onze eigen zaakjes te regelen. En daardoor zijn wij wat stug geworden.

- Is het niet de hoogste tijd dat wij onze (al dan niet) bijna uitgedoofde verwachting opnieuw (laten) aanwakkeren? Misschien zelfs dat wij naar een geestelijke intensiv-care-afdeling moeten. Misschien dat wij, indachtig die „eerste liefde“, waaraan wij stilaan zouden verzaken, helemaal opnieuw moeten beginnen ons met de heilsboodschap, de verwachtingsboodschap bezig te houden.

→ Waar zijn de christenen, bij wie het onmiddellijk te zien is: **waarheidsliefde, hoop, blijdschap, verwachting...** En zeker als wij weten dat de heerlijkheid, die boven op ons wacht, met niets te vergelijken valt.

- Amasia, die met zijn gedachten ten volle bij de oorlog was, die hij zou gaan voeren, zal wel even geschrokken hebben toen hij van de godsman hoorde: „De Here kan u meer geven dan dat”.

* Gemeente, is dat niet wat **pijnlijk**, dat zo menig kind van God in onze dagen **niet merkt** dat wij ons vandaag op het **laatste gedeelte** van de **grote adventsweg** bevinden?

- Is het niet **pijnlijk** dat zo menig kind van God dreigt in te slapen? **Merkwaardig**, en terzelfdertijd waarschuwend is het verhaal van de vijf wijze en de vijf dwaze maagden: **Alle tien waren zij ingeslapen. Vijf leefden er met de gedachte: „mijn heer blijft uit”...** Zij verwaarloosden de dingen... **Vijf konden onmiddellijk de bruidegom tegenmoet gaan.** **Heilsadvent: Wie inzet heeft, en waakzaamheid, die heeft toch grote blijdschap?**

* **Inzet:** Dat is iets persoonlijks. Daarin kan niemand u iets voorschrijven. Wel mogen wij elkaar bemoedigen. En toch kan ik u zeggen: **Uw inzet begint daar waar u de Heer de beschikking over uw leven geeft.**

* Een prachtvoorbeeld vinden wij in de verhalen van **Elisa, (2 Kon. 4)** waar een Sunamitische

X
ongehinderd en
met blijdschap

vrouw haar huis laat inrichten voor Elisa, de profeet die bij haar regelmatig over de vloer komt. Zij besluit samen met haar man een "profetenkamer" bij haar huis te bouwen. Meerdere huizen hadden toen een "profetenkamer". En die profetenkamer wilde zij van al het nodige voorzien voor een verblijf van de profeet: Een bed, een tafel en een stoel, en een kandelaar. Gemeente, dat is een goed voorbeeld voor de ruimte die wij de Heer in ons leven willen geven:

→ Heb ik de Heer "ruimte" gegeven in mijn huis, in mijn hart, in mijn geest? - Heeft de Heer bij mij voldoende ruimte, en bewegingsvrijheid, en armslag?

* Misschien zeg ik: "Ja, die kleine ruimte daar, daar mag de Heer wel verblijven. En ik wil Hem van tijd tot tijd wel eens raadplegen. Als Hij mij verder maar gerust laat en mij niet voor de voeten loopt... Beetje eigenzinnig, weet je...."

* Met als die vraag die sommigen zich stellen: "Hoe dicht kan ik nog bij de wereld blijven, en terzelfdertijd Jezus volgen?" Alstublieft mensen, U zijt kind van God, gaat ervoor! ~~V~~veleer moet de vraag zijn: "Wat moet ik van de wereld loslaten om nog beter Jezus te kunnen volgen?" "Heer, het wordt heel duister. Wilt U mij met vaste hand begeleiden?" "Uw Koninkrijk kome".

→ Misschien kent u dat lied uit Joh. de Heer:
'k Kan zonder U geen enk'le schrede gaan
Wees Gij mijn Leidsman op mijn levensbaan.
Aan Uwe hand slechts ga ik veilig blij
Zij 't voor - of tegenspoed, o blijf met mij.

X
geen berekende
compromissen!

L 586

Blijf met mij
Heer, als....

- Advent: „Uitkijken naar de komst van de Zoon die ons gegeven werd.
- Advent: dat is ook „Uitkijken in dankbaarheid en ook in waakzaamheid naar het heil dat Hij ons uit onpeilbare liefde wil geven.
- * Gemeente, als u straks huiswaarts gaat gaan, dan wil ik u op het hart gedrukt hebben:
 Zoekt de Heer terwijl Hij zich laat vinden!
Nodigt Hem uit om bij u te blijven
 Weest waakzaam, want de nacht is vergevorderd!
 (dat kunt u vinden in menig evangelisch tijdschrift!)
 Weest waakzaam, de Heer komt spoedig!

De Heer Jezus zei:

Lukas 12: 37

„Zalig de slaven, die de Heer bij Zijn komst wakende zal vinden. Voorwaar, Ik zeg u, Hij zal zich omgorden en hen aan tafel nodigen en bij hen komen om hen te bedienen

God geve dat wij deze boodschap mogen begrijpen en opnemen in onze harten

Amen.